

hvorfra man skal hente Resten af det Beløb, som den fremtidige Vedligeholdelse mulig maatte fordre.

Jeg vil endelig til Slutning gøre opmærksom paa, at der paa Tillægsbevillingslovforslaget staar omtalt en Bevilling til en lignende Kirke, nemlig Brande Kirke i Them Sogn. Der vil ved dette Forslag blive bevilget et Beløb paa 1,100 Kr. til Udbedring af denne Kirke, men det er dog paa et noget andet Grundlag; end her er Tale om, idet Grundlaget for den Bevilling, jeg hidtil har omtalt, er at give 2,000 Kr. og saa lade Beboerne selv sørge for Resten, hvorimod man med Hensyn til Brande Kirken har givet Kirketilsynet Tilsagn om, „at man i Lighed med den Bevilling, der paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1910—11 blev given Skærlund Kirke i Brande Sogn, vilde stille Forslag om en Bevilling af Statskassen til Forøgelse af Brande Kirkes Vedligeholdelsesfond med et til den her omhandlede Udgift svarende Beløb, mod at Kirken med Sogneraadets Garanti laaner det til de omhandlede Istand-sættelsesarbejder fornødne Beløb af Stiftets offentlige Stiftelsers Midler, hvilket Laan, naar en passende Afdragsfrist fastsættes, formentlig da vil kunne tilbagebetales af Renterne af den samlede Vedligeholdelsesfond, efter at de ordinære aarlige Udgifter ere afholdte“. Jeg vil henstille, naar Sagen, som jeg haaber, bliver tagen op til fornyet Overvejelse mellem anden og tredie Behandling, at man saa overvejer, om ikke det var rimeligt og rigtigt, at man overfor Ildskov Kirke fulgte den samme Fremgangsmaade som overfor Brande Kirke i Them. Saa vilde Stillingen blive den, at saa havde Beboerne de 2,000 Kr. og vilde yderligere kunne faa 4,000 Kr., i alt 6,000 Kr., og naar disse saa bleve satte ud til 4 pCt.s Rente, vilde de give 240 Kr. aarlig. Jeg tror nok, man kunde faa et Laan paa 4,000 Kr. under Sogneraadets Garanti af forrente med 4 pCt. og afdrage med 1 pCt. Det vilde blive 200 Kr. til Renter og Afdrag. Til den aarlige Udgift til Kirketilsynet og Revisionen vilde der gaa omtrent 240 Kr. Man vilde da staa saaledes, at Indtægter og Udgifter omtrent vilde kunne gaa lige op.

Jeg ønsker endelig at gøre opmærksom paa, at Statsarkitekten bemærker, at Kirken var i en sørgelig Forfatning, og at den saa daarlig ud. Det er rigtigt, men det er ikke paa Grund af Uvillie fra Beboernes Side, tværtimod, den Befolkning, der her er Tale om, er en Befolkning, der

er meget kirkelig sindet som Helhed betragtet, og som gør meget for at have det hyggeligt og godt i Kirken i det hele, men efterhaanden som disse Ulemper ere komne frem i den Udstrækning, som de ere, saa at ikke alene, som jeg nævnede før, Bjælker og Spær ere raadne, men ogsaa Kirkestolene næsten ere raadne, og alt Træværket er raadt, have de ikke kunnet magte det. De vilde selvfølgelig gerne gøre noget, men de ere stoppede op overfor en saadan Ødelæggelse som denne. Saa have de ladet Hænderne synke. Men de sige utrykkelig, efter at have indsendt dette Andragende, baseret paa den Maade, der her er kommen frem, at de nok skulle sørge for i Fremtiden at holde Kirken godt vedlige. De slutte nemlig med disse Ord: „Men det er vor Overbevisning, at om Kirken ved den anførte Hovedreparation blev sat hyggeligere i Stand, staar Befolkningen med redebon Villie til at vedligeholde den paa langt bedre og smukkere Maade end hidtil“, og jeg er sikker paa, at det er en ærlig Udtalelse, som sikkert ogsaa nok skal blive gennemført. Med disse Ord har jeg henledet Opmærksomheden paa Sagen og haaber, at den maa blive Genstand for velvillig Overvejelse, idet jeg ikke skønner rettere, end at, hvis man nøjes med de 2,000 Kr., som jeg — det gentager jeg — paa Beboernes Vegne maa takke for, det blot vil føre til, at den endelige Reparation vil blive betydelig dyrere, for Stilladser og den Slags Ting koste jo ikke saa lidt, og lige saadan med Arkitekttilsyn og Arkitektoverslag, der omtrent vil blive lige saa omfattende næste Gang som denne Gang. Jeg vil derfor henstille, at denne Overvejelse maa resultere i, at disse Beboere maa faa et Tilskud til deres Vedligeholdelsesfond af en saadan Størrelse som af mig nævnt til at dække den nuværende Skade, og endvidere at det ordnes paa den Maade, at de laane et Beløb. Saa er jeg sikker paa, at de ville sørge for at holde Kirken vedlige i Fremtiden — og forhaabentlig vil der ikke gaa ret mange Aar, inden vi faa en ordentlig Lov, hvorefter der bliver en almindelig Ligning til Dækning af de Udgifter, der mulig kunne blive ud over, hvad der kan dækkes af Vedligeholdelsesfonden. Med disse Ord skal jeg anbefale denne Sag til den mest velvillige Overvejelse og forhaabentlig gode Løsning.

Dinesen: Jeg har med stor Opmærksomhed fulgt det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Ringkøbing